

‘En dan zeuren wij over te veel school’

Verre reis - Met nog twee vriendinnen wisten Bente (13), Fleur (12), Ellen (12) en Joke (13) uit Duiven vorig jaar in groep acht een wedstrijd van Plan te winnen: wie kon de Rechten van het Kind het beste uitbeelden? De vier meisjes bezochten projecten in de Filippijnen.

Kidsweek zocht ze na hun reis op. Door **Steven Stol**

Wie kan de Rechten van het Kind het beste uitbeelden? Dat was waar het om ging in de wedstrijd. En Bente, Fleur, Ellen en Joke (en nog twee vriendinnen) wonnen hiermee een reis naar een aantal hulprojecten van Plan. Voor twee personen. Twee van de meisjes mochten sowieso niet van hun ouders, maar wie er dan wel mocht gaan? Met loten kwamen ze er niet uit en uiteindelijk betaalden ouders voor extra tickets en ging Dorothé mee, de moeder van Ellen. Ze gingen vijf dagen naar de Filippijnen. Daar zijn ze net van terug.

Wat voor taal spreken ze daar eigenlijk?

Fleur: ‘Filippijns, maar ze leren al vanaf hun derde of vierde Engels, dus de meesten spreken beter Engels dan wij. Als we iets niet begrepen, vertaalde Dorothé het.’

En wat voor projecten van Plan zagen jullie?

Ellen: Er is daar in het zuiden twee jaar geleden een dorpje bedolven onder een modderstroom. Uit de omliggende dorpjes zijn alle mensen geëvacueerd. Nu mogen er tien jaar lang geen mensen wonen. Dus de mensen wonen in kampen. Plan is daar een toneelgroep begonnen en ze helpen nieuwe huizen te bouwen.’

Wat viel je op aan de kinderen daar?

Joke: ‘Ze willen allemaal weten wat het belangrijkste kinderrecht in Nederland is. Ja, ik weet ook niet wat je daar op moet antwoorden. Zij vonden het heel belangrijk dat leraren geen geweld gebruiken tegen leerlingen. Dat vonden wij natuurlijk vreemd. En zij vonden het weer heel gek dat wij geen geweld in de klas kennen.’

En wat viel je nog meer op?

Fleur: ‘Ze gaan daar van zeven uur ’s morgens tot vijf uur ’s middags naar school. Terwijl wij hier zeuren dat we te veel uren naar school moeten.’

Bente: ‘Ze doen ook veel andere dingen op school hè, zoals dansen en sport.’

Ellen: ‘We werden op scholen ontvangen met bloemen en gezang en zo.’

Fleur: ‘O ja, bij eentje zongen ze hun eigen volkslied en toen draaiden ze het *Wilhelmus* en dat moesten wij toen natuurlijk meezingen, maar na ‘Duitsen bloed’ wisten we het alle vier niet meer.’

Ellen: ‘Het eten vond ik ook raar: altijd maar rijst. En veel fruit.’

Joke: ‘Mango’s met enorme pitten erin. Waar ik keihard m’n tanden in zette.’

Fleur: ‘En ze letten totaal niet op in het verkeer.’

Ellen: ‘De wegen zijn ook wel wat

minder dan in Nederland. Wat zij een snelweg noemen, is hier gewoon een lokaal weggetje, met twee rijbanen. En een lokaal weggetje daar is meer een soort grintpad.’

Joke: ‘Ze bouwen hun huizen ook vlak naast de weg, soms zelfs half erop. En daar hangen dan weer mensen of kinderen voor, die dan dus midden op de weg staan.’

Ellen: ‘En die huizen zouden eigenlijk van steen moeten zijn, legden ze ons uit. Want er zijn heel vaak tyfoons. Maar voor een stenen huis hebben veel mensen geen geld, dus bouwen ze maar hutjes.’

En hebben jullie nog iets voor de mensen daar kunnen doen?

Ellen: ‘We hadden spullen ingezameld op onze eigen scholen. Gewoon speelgoed en dingen die wij toch niet meer willen. Daar waren ze heel dankbaar voor.’

Joke: ‘En we hebben een dansje opgevoerd, dat we thuis al hadden ingestudeerd. Dat was op een avond op een school waar ze voor ons ook allerlei dingen opvoerden, zoals een toneelstukje over het belang van een geboortebewijs en een liedje over hygiëne.’

Fleur: ‘Die school was opnieuw opgebouwd na die modderstroom.’
Dorothé: ‘Ja, en een theatergroep speelde die modderstroom nog een keer na. Het ziet er op de foto’s een beetje stom uit, maar het was echt aangrijpend gedaan! Kinderstraattheater wordt daar echt gebruikt om mensen dingen te leren. En ook om heel erge dingen te verwerken.’

Zijn jullie zelf anders naar dingen gaan kijken door deze reis?

Fleur: ‘Ik zeker wel. Ik denk nu meer over dingen na. Zoals wij hier zeuren over school, dat zou je daar niet doen.’

Bente: ‘Ja, en dat wij allemaal een tv op onze kamer hebben en dat gewoon vinden...’

Ellen: ‘Die televisies daar hebben altijd van dat hele slechte blauwe beeld. En bijna niemand had er een.’

Ellen, Bente, Fleur en Joke

Bente: ‘En hier hebben bijna alle kinderen breedband internet thuis. Daar heeft de hele school misschien één computer met een slechte verbinding.’

Bente: ‘En zij willen juist heel graag naar school, want dan kun je aan de armoede ontsnappen.’

